in adipē & sanguinē ait dn̄s ds̄.
·iij· Ipsi īgredient̄ scūariū meū:
& ipi accedēt ad mēsā meā ut mi/
nistrēt mi: & custodiāt cerimōnias
meas Fr̄· quarta· Incip̄ osee
Verbū dn̄i qd̄ fc̄m ē pph̄a
ē ad osee filiū beeri: in
diebȝ ozie· ioathan· achaz· ezechie
regū iuda: & ī dieb; ierobeā filij
ij ioas regis isrl̄. Principiū loq̄ndi
dn̄i ī osee. Et dix̄ dn̄s ad osee.
·iij· Vade sume t̄ uxorē fornica/
cionū & filios fornicacionū: q̄r for/
nicās fornicabit̄ t̄ra a dn̄o Feria
Clangite bucina ī ·v·
gabaa· tuba ī rama: ul/
ulate in bethauen. p̄ tergū tuū bē/
niamin. Effraym ī desolatiōe erit.
·v· In die correctiōis: ī tribubȝ
isrl̄ ostendi fidē. Fc̄i s̄ pn̄cipes iu/
da: q̄si assumētes t̄minos. ·vj·
Sup eos effūdā q̄si aquā irā
meā. Calūpniā paciēs effraym
fractus iudicio: qm̄ cep̄ abire p̄
sordem. Fr̄· vj· Incipit iohel
Verbū dn̄i qd̄ fc̄m ē pph̄a
ad iohel: filiū phatuel.
Audite hec senes. & auribȝ pcipi/
te oēs hītatores t̄re. ·v· Si factū
ē istud ī dieb; uris: aut ī diebus
pat̄m urōr. Sup hoc filijs uris
narrate: & filij uri filijs suis:
& filij eorū genatōi alteri. ·iij·
Residuū eruce comedit locus/
ta: & residuū locuste comedit
bruch; & residuū bruchi comedit
Audi rubigo. Sabbato.
nā facta ē edibȝ azeti.
& in edibȝ t̄re egypti: & dicite. ·v·
Congregamini sup̄ mōtes samarie.
& uidete insanias multas ī medio
ei: & calūpniā paciētes ī penetra/
libȝ ei. ·vj· Et nescierūt face rec/
tū dic dn̄s: thesaurizātes iniq̄ta/
tem & rapinas ī diebȝ suis.
Dn̄ica· viij· Incip̄ abdias pph̄a
Visio abdie. Hec dic dn̄s
ds̄ ad edom. Auditum
audiuim a dn̄o: & legatū ad gn̄s
misit. ·v· Surgite & cōsurga/
mus aduūsū eū ī pliū. Ecce puu/
lū te dedi ī gētibȝ: cōtēptibilis tu
es ualde. ·vj· Sup̄bia cordis tu/
i extulit te hītātē ī scissuris pe/
tre: exaltātē soliū tuū. ·vij·
Qui dicis ī corde tuo. Quis detra/
het me ī t̄ram? Si exaltatus fueris
ut aquila: & si inter sydera posuis

Ms. MR. Frag. 330.136

90183

nidum tuum: inde detraham te dicit dominus.
v. Si fures introissent ad te si la-
trones per noctem: quomodo conticuisses?
Nonne furati essent sufficientia sibi?
vi. Si vindemiatores introissent
ad te numquid non saltem racemos re-
liquissent tibi? vii. Quomodo scrutati
sunt esau, investigaverunt abscondi-
ta eius? Usque ad terminum emiserunt
te omnes viri foederis tui. viii. Illu-
serunt tibi. Invaluerunt adversum te
viri pacis tuae. Qui comedunt
tecum: ponent insidias subter te.
Et oravit ionas Fr. ii.
ad dominum deum suum de ven-
tre piscis: et dixit. Clamavi de tri-
bulatione mea ad dominum: et exaudivit
me. ii. De ventre inferi clamavi:
et exaudisti vocem meam. Et proiecisti
me in profundum in corde maris: et flu-
men circumdedit me. iii. Omnes gur-
gites tui et fluctus tui super me tran-
sierunt. Et ego dixi. Abiectus sum a
conspectu oculorum tuorum. Fr. iii.
Populus meus quid feci tibi?
aut quid molestus fui tibi?
y Responde mihi. Quia eduxi te de ter-
ra egypti: et de domo servientium
liberavi te. Et misi ante faciem tu-
am: moysen, et aaron et mariam.
iii. Populus meus memento quid
quid cogitaverit balac rex moab:
et quid responderit ei balaam filius beor
de sethim usque ad galgala: ut co-
gnosceres iustitias domini. Fr. iiii.
Oratio abbacuc prophete
Domine audivi auditionem
tuam: et timui. Domine opus
tuum: in medio annorum vivifica il-
lud. ii. In medio annorum notum faci-
es. Cum iratus fueris, misericordie recordaberis.
Deus ab austro veniet: et sanctus de monte
pharan. Semper. iii. Operuit celos
gloria eius: et laudis eius plena terra. Splen-
dor eius ut lux erit. Cornua in manibus eius.
Fr. v. Incipit zacharias propheta
In mense octavo in anno secundo
darii: factum est verbum domini ad za-
chariam filium barachie filium addo
prophetam: dicens. ii. Iratus est dominus super
patres vestros iracundia magna. Et di-
ces ad eos. Hec dicit dominus exercituum.
iii. Ne sitis sicut patres vestri. ad quos
clamabant prophete priores. dicentes.
Hec dicit dominus exercituum. Convertimini de
viis vestris malis: et de cogitationibus vestris
pessimis. Fr. vi.
Hec dicit dominus exercituum. Ecce ego

℣ Sic misit me pr̄ ⁊ ē mitto
iiij nos ut ea. ℟ Stat ihs ℟ Tr
isticia vr̄a all'a c̄uertet' i gaudiū
All'a al'. ℣ Petite ⁊ accipietis ut
gaudiū vr̄m sit plenū. All'a ℟ vij
vj Virtute mag' ℟ Gaudete in
i dn̄o al'. Rectos decet collaudatō
al'. ℣ Cantate ei canticū nouū bn̄
psallite ei i uociferatōe. Rex ℟
viij Xp̄s resurgens ℟ Preciosa i
c̄ospectu dn̄i ℟ Fulgebūt ⁊ tāq̄
℟ Via scōr ℟ Ecce uicit

De sc̄o barnaba sic' sc̄i math
ie In natali sc̄i iohānis bapt'e
Sermo .b. maximi epi

Sollempnitates nob diuersor
martirū festa tribuūt. ut rie p
fectis occasi. ⁊ suscepta ab eis p
xp̄i noie passio consecrauit. j Alii
modo namq; ueterū relatōe didici
mus. n̄ illos mrm persecutos gladio.
igne alios cremandos. q̄s plures bestia
rū dilaceratos dentibus. i nonnullos etiā
uariis tormentor cruciatibus affec
tos. spreta sui corporis morte. xp̄iane
fidei testimoniū reddidisse. ij
Beatus u' baptā iohānes cui' hic fe
stiuitate letamur: celestiū munē g
audia. sicut ab utō nat' incer. iij

Et illi que indubitata in glā regni
te ɔfessi sūt di filiū. hic aūt ⁊ nasceret'
n̄ dn̄m. ppheta(lis) spūs illustrat̄e p
uidit. ⁊ natū priuilegio grē sigla
ris ornauit. iiij In tantū aūt specialis
i eo profuit electio. ut anteq̄ mereret'
anūciare dn̄m: q̄ nascendi initia
ū. ul' linguā q̄ nūciare posset ac
ciperet. v Deniq; helisabeth illa
uetus mulier ⁊ noua mater. q̄ anteq̄ ptū
suū de tanti filii letaret' officio: uen
iēn ad se bēe marie. i ipso salutatōis
accessu ait. Ecce enim ut facta ē uox sa
lutatōis tue i aurib' meis: exulta
uit i gaudio infans i utō meo. vj
Quod hoc ē miraculi fr̄s. q̄ tantor
nouitas gaudior. ut heret se i
utō helisabeth testant' infantē. q̄
n̄ dū semet ipm sentiēs. dn̄i iā se
tiret aduentū: vij Vere hic oim
beatissim' prīmor. q̄ intra uiscera ad
huc materna conclusus. ad eē sal
uatorē mūdi. q̄ n̄dū poterat sermo
one: prophetico gaudio reuelauit

In illo Secundū lucam
tpre: helisabeth ipleū est
tps pariendi: ⁊ peperit filiū. Et audi
erunt uicini ⁊ cogn̄ti ei'. q̄ magni
cauit dn̄s miaz suā c̄ illa: ⁊ cōgratu

iiij

MS.WR.Frag.330.156

labat^r ei ℞ Et reliq. Et fcm ē in
die octavo: venerũt circũcidere p-
uerũ. Et vocabãt eũ noĩe pr̃is
sui: zachariã. Et rndẽs mat^r ei9
dix^t. Nequaq̃: s3 vocabit^r iohs. Et
dixerũt ad illã. Q^a nẽo ē i cogna-
cione tuã: q̃ vocet^r hoc noĩe. Innu-
ebãt aũt pr̃i ei9: q̃d vellet vocari
eũ. Et postulãs pugillare: scrip-
sit dicẽs. Johes ē nom̃ ei9. Et
mirati s̃ universi. Apti ē aũt
ilico os ei9 ⁊ ligua ei9: ⁊ loq̃bat^r
bñdicẽs deũ. Et fcs ē timor sup
oẽs vicinos eo⁊: ⁊ sup oĩa monta-
na iudee divulgabant^r oĩa v̄ba
hec. Et posuerũt oẽs q̃ audierũt
i corde suo dicẽtes. Q̃s putas
puer ĩ erit? Et ei manus dñi
erat cũ illo. Et zacharias pr̃ ei9
iplet9 ē spũ scõ: ⁊ pphetauit dicẽs.
Bñdcs dñs ds isrl̃: q̃ visitauit
⁊ fec̃ redeptõnẽ plebis sue. Am̃.
Ho. lc. eiusd̃. b. ambrosij epi.
Habet scõ⁊ editio letitiã
plurimo⁊: q̃ cõmune ē bo-
nũ. Justicia eñ cõmunis ē lt9. Et
ideo i ortu iusti futur^e uite isigne p-
mittit^r: ⁊ grã secutur^e virtutis. exulta-
cõe vicino⁊ p̃figurante signat^r. ℞
Orõ pt^r cõg^r qre i. xxxvi
Concede q̃s ops ds ut q̃

Putare aũt tps̃ q̃ fuit i utero pph^a
describit^r: ne mane p̃scia tacerent^r:
s3 tps̃ silet^r infãtie: eo q̃ p̃scia d̃
matrio i utero vetorat^r isfãtie ip̃-
dimenta nesciuit. xi Et ido i e-
uãglio nichil sup eo legim9. n^i or-
tũ ei9 ⁊ oraculũ. exultatione i u-
tero: vocẽ i deserto. xij Neq3 ei
ullã ifãtie sẽsit etatẽ. q̃ supra
naturã. sup̃ etatẽ. i utero sit9 ma-
ns. a mẽsura p̃fecte etatis
plenitudinis xp̃i. ℞
Fuit hõ missus a deo cui
nom̃ iohs erat. h^c venit
ut testimoniũ phiberet de lumĩe
Et parare dño plebẽ p̃fectã. ℞ Nõ
erat ille lux s3 ut testimoniũ pĥiberet
de lumĩe. Et parare. ℞ Gabriel ij
ãgls apparuit zacharie dicẽs na-
scet^r t^i fili9 nom̃ ei9 iohem vocabis.
Et multi i natiuitate ei9 gaudebũt.
℞ Erit ei magn9 corã dño vinũ
⁊ siceram n̄ bibet. Et multi. ℞ Ip̃e iij
p̃cedet an illũ i spũ ⁊ virtute he-
lie Ut cõuertat corda patrũ i fili-
os ⁊ icredulos ad prudentiã iusto⁊
parare dño plebẽ p̃fectã. ℞ Spũ
scõ replebit^r adhuc ex utero m̃ris
sue. Ut cõu. ℞ Honesti ℞ v

clxxx

Cũ constet omib; fr̃s ka-
rissimi. qȝ dñs et redemp-
tor nr̃ i mundũ p redemptiõe
gentiũ uenit. ẽ samaritanos
quoque ad fidẽ uocari cõspici-
mus. quod ẽ q̃ i p̃dicatiõe discipl-
os mittẽs dic. i uiã gentiũ ne
abieritis. et i ciuitates sam-
aritanoȝ ne intraueritis. ſȝ ite
e potꝰ ad oues q̃ perierũt do-
mꝰ isrl'. nõ hec q̃ ẽt fr̃i fine
colligimꝰ. qȝ prius soli iudee uo-
luit. et p̃modũ cunctis gentibȝ
p̃dicari. x Ut dũ illa uocata
renueret omẽ predicatores
scĩ ad uocatiõnẽ gentiũ p or-
dinẽ uenirẽt. ꝙtinꝰ redempto-
ris nr̃i p̃dicatiõne a ppl'is
repulsa. gentes p̃pl'os q̃si ex-
traneos quererẽt. et quod iudee
fiebat i testimoniũ. hec gentibȝ
p̃re eẽt iã merẽti. xi Cuius
tũc q̃ de iudea uocati essẽt. et q̃
gentibȝ uocati nõ eẽnt. Nã in
aplo actibȝ p̃dicãte pro legim'.
et pl'a hebreoȝ tria milia. et post
quinq; milia credidisse. xii. Et
cũ p̃dicare apl'i gentibꝰ i asia u-
oluissẽt. p spm ~~[illegible]~~ phibiti

ẽe meõrãt. Et tũ ipe spũs q̃
prius p̃dicatiõnẽ phibuit. hãc asi-
anoȝ cordibȝ postmodũ isudit.
Nã dudũ ẽ q̃ asia cuncta iã credit.

In festo dedicationis ecclie.

Factũ ẽ aũt cũ exissẽt
sacerdotes de scãrio.
nebula ipleuit domũ dñi. et nõ
poterãt sacerdotes stare et mini-
strare pp nebulã. Impleuerat
enĩ gl'ia dñi domũ dñi. ii Tũc
ait salomon. Dñs dix̃ ut ha-
bitaret i nebula. Edificãs ed-
ificaui domũ i habitaculũ tuũ.
firmissimũ soliũ tuũ i sempi-
ternũ. iii Conuertitq; rex faciẽ
suã. et benedix̃ oĩ ecclie israel.
Omis eni eccl'ia isrl' stabat.
iiii Et ait. Benedictus dñs deꝰ isrl'.
q̃ locutꝰ ẽ ore suo ad dauid
patrẽ meũ. et i manibȝ eiꝰ p̃fe-
cit dicẽs. A die q̃ eduxi ppl'z
meũ isrl' de egypto nõ elegi ci-
uitatẽ de uniuersis tribꝰ isrl' ut
edificaret domꝰ. et eẽt nomẽ
meũ ibi. Sȝ elegi dauid ut eẽt sup
ppl'm meũ isrl'. v Uoluitq;
dauid pr̃ meꝰ edificare domũ
noi dñi dei isrl'. Et ait dñs ad

MS. MR. Frag. 330.178

David patris mei. Quod cogi-
tasti in corde tuo edificare domum
nomini meo: bene fecisti: hoc ipsum
mente tractans. vii Verumtamen tu
non edificabis mihi domum: sed fi-
lius qui egredietur de renibus tuis: ipse
edificabit domum nomini meo. Con-
firmavit dominus sermonem suum quem lo-
cutus est. viii Stetique pro David
patre meo et sedi super thronum Israel:
sicut locutus est dominus. Et edificavi
domum nomini domini dei Israel. et constitui
ibi locum arche in qua fedus est domini
quod pepigit cum patribus nostris quando
egressi sunt de terra egypti. viiii
Stetit autem rex Salomon ante
altare domini in conspectu ecclesie Israel:
et expandit manus suas in celum:
et ait. Domine deus Israel non est similis
tui in celo desuper: et super terram
deorsum. Secundum lucam

In illo tempore: Ingressus Ihesus
perambulabat iericho. Et
ecce vir nomine zacheus. et hic erat
princeps publicanorum: et ipse di-
ves. Et reliqua. Et querebat vi-
dere Ihesum quis esset. et non poterat
pre turba: quia statura pusillus
erat. Et precurrens ascendit in
arborem sicomorum ut videret
eum: quia inde erat transiturus. Et
cum venisset ad locum: suspiciens
Ihesus vidit illum: et ait illi. Za-
chee festinans descende: quia hodi-
e in domo tua oportet me
manere. Et festinans descendit:
et suscepit illum gaudens. Et cum
viderent omnes murmurabant dicen-
tes quod ad hominem peccatorem divertisset.
Stans autem zacheus: dixit ad dominum.
Ecce dimidium bonorum meorum domine
do pauperibus: et si quid aliquem defrau-
davi: reddo quadruplum. Ait Ihesus
ad eum. Quia hodie salus domui
huic facta est: eo quod et ipse filius sit
Abrahe. Venit enim filius hominis
querere et salvum facere: quod perierat.
Amen. Hom. lec. eiusdem beati am-
brosii epi

Subicit evangelista zacheum quem sta-
tura pusillus. hoc est nulla nobi-
litatis ingenite dignitate sublimis.
exiguus meritis. sicut populus nationum
audito salvatoris adventu
quem sui non receperant videre cupi-
ebat. x Sed nemo facile Ihesum
videt. Nemo potest Ihesum vide-
re constitutus in terra. Et quia non prophetas

184614

15804